

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	10XCdo/396/2016
Identifikačné číslo spisu:	5612210515
Dátum vydania rozhodnutia:	30.11.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Alena Šišková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:5612210515.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne POHOTOVOSTĚ, s. r. o., so sídlom v Bratislave, Pribinova 25, IČO: 35 807 598, proti žalovanej Slovenskej republike, za ktorú koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Bratislava, Župné námestie č. 13, o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, vedenej Okresným súdom Liptovský Mikuláš pod sp. zn. 6C 95/2012, o dovolaní žalobkyne proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline z 29. januára 2016, č. k. 8Co 46/2016 - 192, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žalovanej nepriznáva náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Žiline (ďalej len „odvolací súd“) uznesením z 29. januára 2016, č. k. 8Co 46/2016 - 192, potvrdil uznesenie Okresného súdu Liptovský Mikuláš (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo „prvoinštančný súd“) z 23. novembra 2015, č. k. 6C 95/2012 - 165, ktorým bola žalobkyni uložená povinnosť zaplatiť súdny poplatok 20 eur za odvolanie podané proti rozsudku súdu prvej inštancie. Potvrdenie uznesenia súdu prvého stupňa odôvodnil jeho vecnou správnosťou.

2. Proti takémuto rozhodnutiu odvolacieho súdu podala žalobkyňa dovolanie s návrhom na jeho zrušenie, ako aj zrušenie ním potvrdeného uznesenia prvoinštančného súdu. Rozhodnutie odvolacieho súdu označila za prekvapivé a priečiace sa zákonu, keď súdy jej vyrubili súdny poplatok, ktorý vyrubený byť nemal a tým jej odňali možnosť konať pred súdom [§ 241 ods. 2 písm. a/ Občianskeho súdneho poriadku č. 99/1963 Zb. v znení neskorších zmien a doplnení (ďalej len „O. s. p.“) v spojení s ustanovením § 237 ods. 1 písm. f/ O. s. p.].

3. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej tiež len „najvyšší súd“) ako súd funkčne príslušný na rozhodovanie o dovolaní [§ 35 Civilného sporového poriadku č. 160/2015 Z. z. (ďalej len „C. s. p.“)] po zistení, že dovolanie bolo podané naň oprávneným subjektom, reprezentovaným zamestnankyňou s

vysokoškolským právnickým vzdelaním druhého stupňa (§ 429 ods. 2 písm. b/ C. s. p.), skúmal bez nariadenia dovolacieho pojednávania, či dovolanie je procesne prípustné a dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť.

4. Podmienky prípustnosti dovolania najvyšší súd (postupujúci inak v súlade s ustanovením § 470 ods. 1 C. s. p. už podľa takéhoto zákona, nadobudnutosťou účinnosť až po začatí dovolacieho konania) posúdil podľa právneho stavu existujúceho tu v čase podania dovolania, teda podľa príslušných ustanovení O. s. p. Dôvodom tu bola nevyhnutnosť rešpektovania základných princípov C. s. p. o spravodlivosti ochrany práv a právom chránených záujmov tak, aby bol naplnený princíp právnej istoty vrátane naplnenia legitímnych očakávaní účastníkov dovolacieho konania, ktoré začalo, avšak neskončilo za účinnosti skoršej úpravy procesného práva (čl. 2 ods. 1 a 2 C. s. p.), ako aj o potrebe ústavne konformného i eurokonformného výkladu noriem vnútroštátneho práva (čl. 3 ods. 1 C. s. p.).

5. V danom prípade ide o dovolanie podané v obdobnej veci, aká už bola v počte väčšom ako päť predmetom konania pred dovolacím súdom na základe skoršieho dovolania tej istej dovolateľky - viď napr. konania vedené na najvyššom súde pod sp. zn. 6 Cdo 221/2014, 6 Cdo 219/2014, 6 Cdo 236/2014, 6 Cdo 295/2014, 6 Cdo 253/2014, 6 Cdo 278/2014, 3 Cdo 428/2014, 5 Cdo 301/2014, 5 Cdo 390/2014, 5 Cdo 365/2014, 7 Cdo 398/2014, 7 Cdo 466/ 2014 alebo 8 Cdo 265/2014. Dovolací súd sa s odôvodneniami rozhodnutí, ktoré boli vydané v týchto konaniach, v celom rozsahu stotožňuje a poukazuje na ne. V zmysle ustanovenia § 452 ods. 1 C. s. p. už ďalšie dôvody neuvádza.

6. So zreteľom na uvedené preto najvyšší súd dovolanie žalobkyne podľa § 447 písm. c/ C. s. p. ako neprípustné odmietol.

7. Výsledok dovolacieho konania obdobný jeho zastaveniu neprípustným dovolaním zavinila žalobkyňa. Principiálne by preto bolo namieste priznanie náhrady trov konania jej protistrane, v prejednávanej veci však možnosť priznania náhrady vylučovalo to, že žalovanej v tomto konaní preukázateľne žiadne trovy nevznikli (§ 256 ods. 1 C. s. p. a contrario i za použitia analógie podľa čl. 4 ods. 1 C. s. p.).

8. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.